

PARAULES DE VIDA

Comencem un nou curs

Després del parèntesi de l'estiu, durant el qual el ritme d'activitat es ralenteix, amb l'arribada del mes de setembre tenim la impressió que tot torna a engegarse. A poc a poc es va recuperant el ritme del treball quotidià, els nens i els joves prompte començaran un nou curs escolar, etc...

La vida de l'Església en l'essencial no s'interromp, perquè les parròquies continuen obertes i els cristians mantenim la nostra vida d'oració i la celebració dels sacraments. També les tasques pastorals estan presents durant l'estiu. Parròquies i grups de la nostra diòcesi organitzen activitats pròpies d'aquesta època. Pensem, per exemple, en els nens i joves que han participat en el pelegrinatge a Lourdes, en el camí de Sant Jaume, en convivències i colònies, o en els malalts que han assistit a les colònies organitzades per la Frater, etc... Totes aquestes activitats i moltes altres, són signe que en la nostra diòcesi es treballa seriosament per l'anunci de l'Evangelí.

El començament del curs suposa la tornada a les activitats ordinàries en la vida de les parròquies i dels diferents grups eclesials: la catequesi, així com les reunions i activitats de les diferents realitats de l'Església comencen de nou. Però no hem d'oblidar que cada curs té també uns accents propis que tots hem de compartir i que ens ajuden a créixer en

comunió amb l'Església Universal i en la nostra diòcesi.

M'agradaria, en aquest primer escrit del nou curs, esmentar tres esdeveniments que estaran presents en la vida de la nostra diòcesi.

En primer lloc vull convidar-vos a seguir aprofundint en l'aplicació de les línies d'acció pastoral, que ja vam començar a posar en pràctica el curs passat i que estaran vigents fins que finalitzi la visita pastoral al juny de 2017. En sintonia amb l'ex-

hortació *Evangelii Gaudium* del papa Francesc, estem convidats a recórrer junts un camí de renovació personal i pastoral i de servei als més necessitats. Per posar en pràctica aquestes línies d'acció es realitzarà la visita pastoral als arxipresbiterats del Baix Maestrat i de Tortosa.

Un segon accent en la vida de la nostra diòcesi el constituirà la celebració del Jubileu de la Misericòrdia, al qual el papa Francesc ha convocat a tota l'Església. Prompte es donarà a conèixer el calendari d'activitats que s'organitzaran en la diòcesi, així com les diferents iniciatives per viure aquest temps de gràcia en comunió amb el que el Papa proposa en la butlla *Misericordiae vultus*: pelegrinatges a la Catedral, missió diocesana, 24 hores per al Senyor, iniciatives per viure les obres de misericòrdia, atenció espiritual en la Catedral, que serà el temple jubilar de la nostra diòcesi.

Finalment, no oblidarem altres temes, com l'Any de la Vida Consagrada que finalitzarà el febrer de 2016, i l'esforç per donar a conèixer el missatge de l'encíclica *Laudato si'*.

I tot això per a què? Per a seguir avançant junts en el camí de la fe i anunciar a tots el goig de l'Evangelí. Que aquest sigui el fruit de totes les activitats que s'organitzen al llarg d'aquest nou curs.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una Església de moltes cultures

El desembre del 2015 farà cinquanta anys de la cloenda del Concili Vaticà II (1962-1965). Un dels seus temes centrals va ser el misteri de l'Església com a comunió de comunitats. La sorpresa d'una Església múltiple apareix ja el dia de la Pentecosta; gent de tot arreu reben l'anunci de l'obra salvadora de Déu (Ac 2,5-11). El llibre de l'Apoca-

lipsi formula el mateix impacte: «Gent de tota tribu i llengua i poble i nació» (Ap 5,9). Nosaltres ho formulem en categories de diversitat cultural.

Quan diem «cultura» volem dir tot el que és propi d'un poble; potser en primer lloc, la llengua; també les tradicions, els cants, les expressions populars, la manera de vestir, d'organitzar-se; els valors, el tarannà...

La cultura xinesa és diferent de l'esquimal i de la mediterrània i de la del Camerun. Doncs bé, la fe cristiana i l'esperit evangèlic estan cridats a ser viscuts per cada poble i cada cultura.

Això té dues conseqüències importants. Una, no hi ha cap cultura que pugui pretendre una mena de privilegi o de nivell superior en la seva vivència evangèlica; l'altra, no hi

ha cap cultura humana que sigui exclosa de la crida a la vida cristiana. Cada comunitat cristiana està cridada a viure l'Esperit evangèlic de fe, d'amor, d'esperança, de pau, de llibertat, d'alegria, en les seves coordenades culturals i segons la seva manera de ser.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Comenzamos un nuevo curso

Después del paréntesis del verano, durante el cual el ritmo de actividad se ralentiza, con la llegada del mes de septiembre tenemos la impresión de que todo vuelve a ponerse en marcha. Poco a poco se va recuperando el ritmo del trabajo cotidiano, los niños y los jóvenes pronto comenzarán un nuevo curso escolar.

La vida de la Iglesia en lo esencial no se interrumpe, porque las parroquias continúan abiertas y los cristianos mantenemos nuestra vida de oración y la celebración de los sacramentos. También las tareas pastorales están presentes durante el verano. Parroquias y grupos de nuestra diócesis organizan actividades propias de esta época. Pensemos, por ejemplo, en los niños y jóvenes que han participado en la peregrinación a Lourdes, en el camino de Santiago, en convivencias y colonias, o en los enfermos que han asistido a las colonias organizadas por la Frater, etc... Todas estas actividades y muchas otras, son signo de que en nuestra diócesis se trabaja seriamente por el anuncio del Evangelio.

El comienzo del curso supone la vuelta a las actividades ordinarias en la vida de las parroquias y de los distintos grupos eclesiales: la catequesis, así como las reuniones y actividades de las distintas realidades de la Iglesia comienzan de nuevo. Pero no debemos olvidar que cada curso tiene también unos acentos propios que todos hemos de compartir y que nos ayudan a crecer en comunión con la Iglesia Universal y en nuestra diócesis. Me gustaría, en este primer escrito del nuevo curso, mencionar tres acontecimientos que estarán presentes en la vida de nuestra Iglesia diocesana.

En primer lugar quiero invitaros a seguir profundizando en la aplicación de las líneas de acción pastoral, que ya comenzamos a poner en práctica el curso pasado y que estarán vigentes hasta que finalice la visita pastoral en junio de 2017. En sintonía con la exhortación *Evangelii Gaudium* del papa Francisco, estamos llamados a recorrer juntos un camino de renovación personal y pastoral, y de servicio a los más necesitados. Para poner en práctica estas líneas de acción se realizará la visita pastoral a los arciprestazgos del Baix Maestrat y de Tortosa.

Un segundo acento en la vida de nuestra diócesis lo constituirá la celebración del Jubileo de la Misericordia, al que el papa Francisco ha convocado a toda la Iglesia. Pronto se dará a conocer el calendario de las actividades que se organizarán en la diócesis, así como las distintas iniciativas para vivir este tiempo de gracia en comunión con lo que el Papa propone en la bula *Misericordiae vultus*: peregrinaciones a la Catedral, misión diocesana, 24 horas para el Señor, iniciativas para vivir las obras de misericordia, atención espiritual en la Catedral, que será el templo jubilar de nuestra diócesis.

Finalmente, no olvidaremos otros temas, como el Año de la Vida Consagrada que finalizará en febrero de 2016, y el mensaje de la encíclica *Laudato si'*.

¿Y todo esto para qué? Para seguir avanzando juntos en el camino de la fe y anunciar a todos el gozo del Evangelio. Que este sea el fruto de todas las actividades que se organizan a lo largo de este nuevo curso.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

La Santa Cinta torna a Calaceit

Dos-cents anys després de la seva estada i custòdia a Calaceit, el diumenge 19 de juliol de 2015 la relíquia de la Santa Cinta ha tornat per un dia al lloc del seu refugi del Baix Aragó.

El 30 de setembre de 1810, durant la «Guerra de la Independència» amb els tortosins aplegats devotament a la capella de la Cinta, un projectil de l'artilleria francesa cau sense explotar ni produir-se cap desgràcia. Poc després un canonge de la nostra Seu, per salvar la relíquia dels perills bèl·lics, porta el reliquiari menor al seu poble natal, Calaceit, on serà custodiat primer a un domicili particular («casa Geroni») i després venerat amb entusiasme a l'església parroquial. Més de tres anys després, el 13 de febrer de 1814, s'organitzen solemnes actes litúrgics «en manifestación de su agradecimiento por haber sido trasladado a ella y depositado en su Iglesia parroquial el sagrado Cíngulo». El 29 de juny de 1814 torna finalment a Tortosa la Santa Cinta.

Posats en contacte els membres de Reial Arxiconfraria amb el Sr. Bisbe de Tortosa i l'Arquebisbe de Saragossa, així com amb el rector i l'Ajuntament de Calaceit, per commemorar aquell bicentenari, s'ha organitzat l'anada de la

relíquia allà on fa dos-cents anys fou fervorosament custodiada i encara avui en dia venerada.

El diumenge 19 de juliol, el Sr. Bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, i el prior de la Cinta, Rv. José Luis Arín, porten en cotxe dins una capelleta *ad hoc* el reliquiari. Més d'un centenar de devots tortosins en autocar i cotxes particulars els acompanyen.

Des de primeres hores del matí pels carrers de Calaceit sona constantment per megafonia l'himne de la Cinta: la gent el recorda emocionada. A la plaça s'organitza la processó, presidida per l'Arquebisbe de Saragossa i el Bisbe de Tortosa, que porten la relíquia; membres de la Reial Arxiconfraria porten una imatge de plata de la Mare de Déu de la Cinta, amb la colla de Dolçainers de Tortosa interpretant l'himne de la Cinta.

A la magnífica església parroquial, amb uns cinc-cents feligresos, presideixen l'Eucaristia l'Arquebisbe de Saragossa i el Bisbe de Tortosa: concelebrant el prior de la Cinta, el rector de la Parròquia i alguns sacerdots més entre ells Paco Ber i Felip Anguera, fills de Calaceit, que van estudiar al Seminari de Tortosa. A l'Ofrena hi participen dotze dones del poble batejades amb el nom de Maria Cinta. En acabar la solemne Missa cantada pel Cor Parroquial, la Reial Arxiconfraria fa obsequi a la Parròquia de Calaceit d'una imatge de plata de la Verge de la Cinta com la que es porta en processó el dia de la Cinta. El Primer Majordom de la Cinta i un representant del Consell Parroquial de Calaceit donen gràcies a Déu per la festa viscuda.

Mn. José Luis Arín

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA FAMÍLIA

Natzaret

«Déu va triar néixer en una família humana, que va formar ell mateix. La va formar en un poblet perdut de la perifèria de l'Imperi Romà. (...) Allí es va iniciar la història més santa i més bona, la de Jesús entre els homes! I allí residia aquesta família.»

«Certament, no ens és difícil imaginar què podrien aprendre els pares de la dedicació de Maria per aquell Fill! I quants ensenyaments podrien treure els pares de l'exemple de Josep, home just, que va dedicar la vida a sostenir i defensar l'infant i l'esposa —la seva família— en els moments difícils! I no cal dir quants nois podrien ser encoratjats per Jesús adolescent a comprendre la necessitat i la bellesa de con-

rear la vocació més profunda, i de somniar en gran!»

«Cada família cristiana pot acollir Jesús, escoltar-lo, parlar amb ell, custodiar-lo, protegir-lo, créixer amb ell; i així millorar el món. Fem espai en el nostre cor i en els nostres dies al Senyor. Així

ho van fer també Maria i Josep, i no va ser fàcil: quantes dificultats van haver de superar! La família de Natzaret ens empeny a redescobrir la vocació i la missió de la família, de cada família». (Dimecres, 17 de desembre de 2014).

Nou Consell de Presbiteri

Seguint el ritme del curs, dijous 4 de juny, tingué lloc al Seminari Diocesà la constitució del nou Consell de Presbiteri.

Després d'haver arribat el final del període per al que havia estat nomenat l'anterior, el Sr. Bisbe, seguint els estatuts, va procedir a convocar les votacions per a l'elecció de membres per cada arxiprestat, nomenant-los junt amb els membres nats i els qui el mateix Bisbe ha designat personalment.

La reunió va tenir tres parts molt concretes. El nomenament, jurament i elecció de secretari i permanent. A més de l'estudi de dos temes presentats a l'ordre del dia.

Arribat ja el període estiuenc serà després de les vacances i les trobades de formació de setembre quan es tornarà a reunir el Consell per començar el curs i procedir a l'estudi dels diferents temes que se li aniran plantejant.

Festa de Jesucrist gran Sacerdot al Seminari

El dilluns 1 de juny se celebra al Seminari diocesà la solemnitat de Jesucrist gran Sacerdot per sempre. És una de les tres grans festes sacerdotals que se celebren a la diòcesi durant el curs. A aquesta s'uneix també el record de sant Joan d'Àvila, patró del Clergat diocesà.

La jornada sacerdotal va començar amb una trobada d'una seixan-

tena de mossens amb el Sr. Bisbe per revisar el curs de formació i per presentar projectes i idees que s'havien pensat als arxiprestats per poder viure amb més profit l'Any de la Misericòrdia.

La Missa presidida per D. Enrique i concelebrada pels sacerdots va acabar amb l'himne al patró del Clergat demanant-li el seu zel per predicar el Crist.

AGENDA

► **Dijous 10.** La Galera, a les 19.30 h, Confirmacions.

► **Diumenge 13.** Catedral, a les 11 h, Trobada Diocesana de batejades amb el nom de Maria Cinta. / Catedral, a les 19 h, últim dia de la Novena a la M. D. de la Cinta.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / SI 61,6-7.9 / Lc 6,6-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dimarts [Mi 5,1-4a / SI 12,6ab.6cd / Mt 1,1-16.18-23]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. v) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres; Mare de Déu de Núria (patrona principal de la diòcesi d'Urgell); Mare de Déu de Meritxell (patrona principal d'Andorra); sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. xi), reli-giós.

9. □ Dimecres [Col 3,1-11 / SI 144,2-3.10-11.12-13ab / Lc 6,20-26]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia.

10. ■ Dijous [Col 3,12-17 / SI 150,1-2.3-4.5-6 / Lc 6,27-38]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prev. dominicans i mrs. a Omura (Barcelona i Sant Feliu de Llobregat), i beat Jacint Orfenell, mr. (Tortosa).

11. ■ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / SI 15,1-2 | 5.7-8.11 / Lc

6,39-42]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms 1620 - Roma 1684), rel. franciscà (Tarragona); sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. iv); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Dissabte [1Tm 1,15-17 / SI 112,1-2.3-4.5-7 / Lc 6,43-49]. El Santíssim Nom de Maria, M. D. de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí.

13. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (litúrgia hores: 4a setm.) [Is 50,5-9a / SI 114,1-2.3-4.5-6.8-9 / Jm 2,14,18 / Mc 8,27-35]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església; sant Felip, pare de santa Eugènia.

Diumenge XXIII de durant l'any

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brotat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

► Salm responsorial (145)

R. Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

► Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tiro pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlïn.»

► Lectura de la profecia de Isaïas (Is 35,4-7a)

Decid cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro Dios que trae el desquite, viene en persona, resarcirá y os salvará.»

Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará. Porque han brotado aguas en el desierto, torrentes en la estepa; el páramo será un estanque, lo reseco un manantial.

► Salmo responsorial (145)

R. Alaba, alma mía, al Señor.

Que mantiene su fidelidad perpetuamente, / que hace justicia a los oprimidos, / que da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apòstol Santiago (Stg 2,1-5)

Hermanos míos:

No juntéis la fe en nuestro Señor Jesucristo glorioso con el favoritismo. Por ejemplo: Llegan dos hombres a la reunión litúrgica. Uno va bien vestido y hasta con anillos en los dedos; el otro es un pobre andrajoso. Veis al bien vestido y le decís: «Por favor, siéntate aquí en el puesto reservado.» Al pobre, en cambio: «Estáte ahí de pie o siéntate en el suelo.»

Si hacéis eso, ¿no sois inconsecuentes y juzgáis con criterios malos? Queridos hermanos, escuchad: ¿Acaso no ha elegido Dios a los pobres del mundo para hacerlos ricos en la fe y herederos del reino, que prometió a los que lo aman?

► Lectura del Santo Evangelio según San Marcos (Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, dejó Jesús el territorio de Tiro, pasó por Sidón, camino del lago de Galilea, atravesando la Decàpolis. Y le presentaron un sordo que, además, apenas podía hablar; y le piden que le imponga las manos. Él, apartándolo de la gente a un lado, le metió los dedos en los oídos y con la saliva le tocó la lengua. Y, mirando al cielo, suspiró y le dijo: «Efatà», esto es «Ábrete». Y al momento se le abrieron los oídos, se le soltó la traba de la lengua y hablaba sin dificultad. Él les mandó que no lo dijeran a nadie; pero, cuanto más se lo mandaba, con más insistencia lo proclamaban ellos. Y en el colmo del asombro decían: «Todo lo ha hecho bien; hace oír a los sordos y hablar a los mudos.»

COMENTARI

Obre't

L'himne a l'alegria d'Is 35 anuncia: *Arribaran la felicitat i l'alegria; planys i tristesa fugiran. Quin és el motiu? Aquí teniu el vostre Déu que us ve a salvar: perquè Ell és la font i motor de la nostra salvació. Quins signes hi ha de la salvació anunciada? L'aigua ha brotat en l'estepa, han nascut torrents en el desert. El que semblava impossible s'ha fet realitat.*

El sentit literal de la profecia es compleix a l'evangeli quan a Jesús li portaren un sord, li posà el dit a les orelles, aixecà els ulls al cel i digué: «Efatà» que vol dir «Obre't»; i llavors al sordmut se li obriren les orelles i la llengua se li deslligà. L'ús evangèlic de l'expressió original aramea «Efatà» avala la historicitat del fet.

El sord és símbol de qui no vol escoltar Déu; i el mut ho és del cristià que no anuncia la Bona Notícia de Crist Salvador. Té remei la sordesa dels qui no volen escoltar Déu i la mudesa de tants que, dient-se cristians, no ho proclamen amb la seva vida? Sí! També avui el Senyor fa que *el sord hi senti i que el mut parli*; també avui a l'Església i al món cal copsar el «ja sí» de la salvació amb tants fills de Déu que viuen de debò les Benaurances.

Al sordmut de l'evangeli uns *el portaren a Jesús demanant-li que li imposés les mans*. Avui hi ha molts sordmuts necessitats de què algú els porti fins Jesús. Com? Potser primer amb un estil de vida que interpel·li: *No comprometent la nostra fe amb diferències entre les persones*; perquè fer diferències entre rics i pobres és negar la condició de fills del Déu que *no fa distinció de persones (Rm 2,11)*. I també amb l'anunci explícit i engrescador de Jesucrist i de la seva Bona Nova.

Mn. José Luis Arín